

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z powództwa M. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością L.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Rejonowego w Tychach
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 6 września 2023 r.,
skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej
zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn.
I ACz 432/22,

- 1. odrzuca skargę;**
- 2. umarza postępowanie w przedmiocie wniosku skarżącej
o zwolnienie od kosztów sądowych.**

UZASADNIENIE

Skarżąca M. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L., reprezentowana przez adw. A. N., złożyła skargę na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, wnosząc o: stwierdzenie przewlekłości postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie I ACa 280/22, zasądzenie „od organu na rzecz strony kwoty jaką Sąd Apelacyjny uzna za uzasadnioną w celach prewencyjnych lecz nie mniej niż 6.000 zł” oraz zasądzenie „kosztów zastępstwa prawnego” (pisownia oryginalna).

Z uzasadnienia skargi wynika, że odnosi się ona w istocie do postępowania w przedmiocie zażalenia na postanowienie z 22 listopada 2022 r., I ACz 432/22.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało odrzucić.

Przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) nie przewidują możliwości wniesienia skargi na przewlekłość w postępowaniu wpadkowym. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego taka skarga podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 12 marca 2019 r., I NSP 100/18; 1 marca 2018 r., III SPP 10/18; z 13 listopada 2014 r., III SPP 227/14).

W niniejszej sprawie skarga na przewlekłość dotyczy postępowania zażaleniowego na postanowienie w przedmiocie wyłączenia sędziego od rozpoznania sprawy. Z uwagi na niedopuszczalność skargi podlega ona odrzuceniu. Tym samym za bezprzedmiotowy Sąd Najwyższy uznał wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych (art. 126² § 2 k.p.c.) i na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 355 k.p.c. umorzył postępowanie w tym zakresie.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 373 § 1 w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł, jak w sentencji.

[kf]

[ms]

